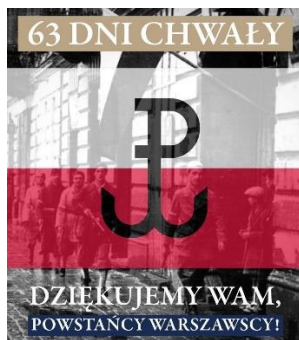
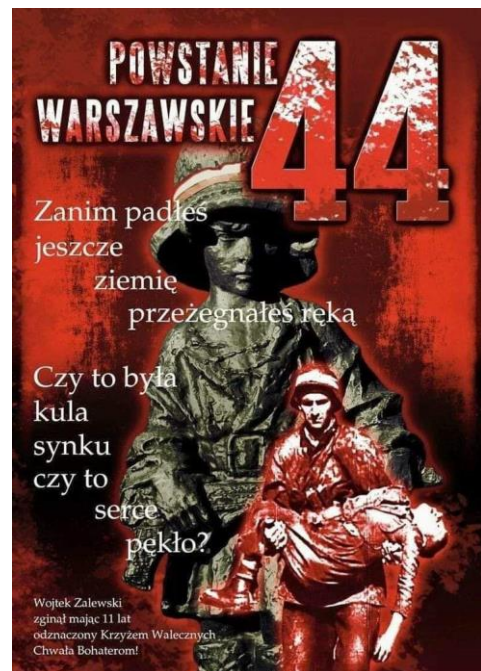

80. rocznica Powstania Warszawskiego

W sercu rozdartego wojną okupowanego kraju, Warszawa stanęła przeciw swoim ciemiężcom w kulminacji polskiego oporu: walecznym boju, który trwał łącznie 63 dni pełne cierpienia, przy niewielkim wsparciu sojuszników. Ambicje Stalina, aby określić powojenne granice i rząd Polski, skutkowały jego decyzją o niewystarczającym udzieleniu pomocy i wsparcia, podczas gdy Churchill i Roosevelt tłumaczyli się praktycznymi trudnościami, które logistycznie nie mogły zapewnić większej pomocy Armii Krajowej („AK”).

Polska była jedynym krajem, który walczył przeciwko nazistowskiemu Niemcom od pierwszego do ostatniego dnia II wojny światowej. Uznane historycznie jako największe pojedyncze przedsięwzięcie przeciwko brutalnej i śmiertelnej niemieckiej okupacji Polski podczas II wojny światowej, Powstanie Warszawskie było głównym wojskowym wysiłkiem stosunkowo nieuzbrojonego polskiego ruchu oporu, które rozpoczęło się o godzinie „W” (17:00) 1 sierpnia 1944 roku i trwało do 2 października 1944 roku. Chociaż dokładne statystyki ofiar nie są znane, około 20,000 polskich bojowników oporu zginęło, a około 6,000 zostało ciężko rannych. Ponadto zginęło między 150,000 a 200,000 polskich cywilów, głównie w odwetowych masowych egzekucjach przez SS, policję, bataliony karne i jednostki Rosyjskiej Armii Wyzwoleńczej. Siły niemieckie straciły około 10,000 żołnierzy. Po kapitulacji Warszawy, jej pozostała ludność cywilna została deportowana do obozu na południe od miasta, po czym Niemcy bombardowali Warszawę nieustannie przez 3 miesiące, równając ją z ziemią, pozostawiając ją do „wyzwolenia” przez wojska radzieckie na początku stycznia 1945 roku.

Powstanie Warszawskie jest jednym z decydujących epizodów w historii Polski, podczas gdy jego wynik jest jedną z wielu narodowych tragedii Polski. Śmierć i zniszczenie, które towarzyszyły Powstaniu, miały apokaliptyczną skalę, jednak dla ocalałych, dla tych, którzy musieli przeżyć dekady komunistycznego ucisku, które nastąpiły po zwycięstwie Stalina nad Hitlerem, Powstanie było źródłem dumy i inspiracji.

Stawianie czoła tyranii i uciskowi nie jest dla Polaków niczym nowym, zawsze wiedzieli, że wolność ma swoją cenę, że trzeba ponieść wielkie ofiary, aby ją osiągnąć, i że związane z tym zmagania i trudności nie zawsze przynoszą natychmiastowe i trwałe rezultaty. Szokujące graficzne realia Powstania Warszawskiego i moralne dziedzictwo masowego oporu wojennego świadczyły o polskim poczuciu narodowej solidarności, wyrażały pasję Polaków do godności i wolności, i stały się integralnym elementem polskiej świadomości historycznej, która pomogła wyniszczonemu narodowi przetrwać trudne lata porzucenia pod komunistycznym uciskiem, które nastąpiły.

Z biegiem czasu Warszawa, a także cała Polska, powstała z popiołów II wojny światowej niczym feniks, dostosowując się do zmieniającego się klimatu społeczno-politycznego, który kształtował jej losy w tętniącą życiem stolicę nowoczesnego kraju dumnych, pełnych pasji obywateli, świadomych swojej tragicznej przeszłości, ale optymistycznie nastawionych do rozwijającej się demokracji, dynamicznej gospodarki oraz szanujących swoje bogate tradycje i kulturę.

GODZINA „W”
1 SIERPNIA | 17.00

Co roku 1 sierpnia o godzinie 17:00 syreny wyją w całej Warszawie, a całe miasto zamiera w absolutnym bezruchu, aby w przejmującej ciszy upamiętnić znaczenie tych 63 dni w 1944 roku. Zachęcam wszystkich, gdziekolwiek byście się nie znajdowali w tym historycznym momencie, abyście się zatrzymali w chwili zadumy, oddając hołd życiom straconym w walce przeciwko uciskowi, na rzecz wolności.

Cześć i chwała bohaterom! Cześć ich pamięci!

Henryk Kurylewski
Prezes Rady Naczelnej Polonii Australijskiej

80th Anniversary of the Warsaw Uprising

In the heart of a war-torn occupied country, Warsaw, stood up to her oppressors in the culmination of Poland's resistance: a valiant battle that lasted a total of 63 harrowing days, incredibly with little allied support. Stalin's ambitions to determine Poland's post-war borders and government resulted in his decision to not provide sufficient aid and support, whilst Churchill and Roosevelt professed practical difficulties which logistically could not provide much assistance to the Polish Home Army ("Armia Krajowa" aka "AK").

Poland was the only country that fought against Nazi Germany from the first to the last day of WWII. Acknowledged historically as the single largest effort opposing the brutal and deadly German occupation of Poland during World War II, the Warsaw Uprising was a major military endeavour of the relatively unarmed Polish resistance which started at "W Hour" (5pm) on August 1st 1944 and lasted until October 2nd 1944. Although the exact statistics of casualties are unknown, approximately 20,000 Polish resistance fighters died, whilst about 6,000 were badly wounded. In addition, between 150,000 and 200,000 Polish civilians perished, mostly in retribitional mass executions

by the SS, police, penal battalions and units of the Russian People's Liberation Army. German forces lost approximately 10,000. Following the capitulation of Warsaw, her remaining civilian population was deported to a camp south of the city, after which the Germans bombed Warsaw incessantly for 3 months, razing her to the ground, leaving her for Soviet troops to "liberate" in early January 1945.

The Warsaw Uprising is one of the decisive episodes in Polish history whilst its outcome is one of Poland's many national tragedies. The death and destruction that accompanied the Uprising were on an apocalyptic scale, yet for the survivors, for those who had to live through the decades of communist oppression that followed Stalin's victory over Hitler, the Uprising was a source of pride and inspiration.

Standing up to tyranny and oppression is not new to Poles who have always known that freedom has a price, that great sacrifices have to be made to achieve it, and that the related struggles and hardships do not always enjoy immediate and lasting results. The shocking graphic realities of the Warsaw Uprising and the moral legacy of mass wartime resistance bore witness to the Polish sense of national solidarity, articulated Poles' passion for dignity and freedom, and became an integral component of Poland's historical consciousness, which helped the decimated nation endure and survive the difficult years of abandonment under communist oppression that followed.

Over time, Warsaw, and indeed Poland, rose from the ashes of WWII like a phoenix, adapting to the ever-changing socio-political climate that shaped her destiny into the vibrant capital city of a modern country of proud, passionate citizens, acutely aware of their tragic past but optimistic about their emerging democracy, buoyant economy and respectful of their rich traditions and culture.

Every year now at 5pm on the 1st August, sirens wail across Warsaw and the entire city comes to an absolute standstill, to commemorate in eerie stillness the significance of those 63 days in 1944. I encourage everyone, wherever you happen to be at this historic moment, to pause in solemn recognition of lives lost in the struggle against oppression, for the sake of freedom.

Remember the heroes! Lest we forget!

Henryk Kurylewski
 President
 Polish Community Council of Australia

